SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VC 2. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 5, 1988 — CENTS 25 ЦЕНТІВ — ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ-ЙОРК, ВІВТОРОК, 5-го СІЧНЯ 1988 — Ч. 2. РІК XCV

„ДАЙ ОДНОДУШНІСТЬ УСІМ НАМ"

„МОЛІМОСЬ ДО НОВОНАРОДЖЕНОГО ГОСПОДА"

АРХИЄРЕЙСЬКЕ РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ

До Всечесного Духовенства і всіх Вірних Української Православної Церкви в Канаді та Української Православної Церкви Автокефальної в Австралії

Улюблені у Христі Сопастирі та Боголюбиві вірні! Христос Рождається — Славте Його!

Такими словами вітаємо вас з нагоди всерадісного свята Різдва Христового.

Коли народився Христос у Вифлеємі, Ангел Господній з'явився пастухам, які цієї ночі пильнували своїх, та промовив до них: „Благовіщу вам радість велику, що станеться людям усім. Бо сьогодні в Давидовім місті народився для вас Спаситель, що Він Христос Господь. Ось вам ознака: Дитину сповиту ви знайтеде, що в яслах лежатиме". І ось раптом з'явилася з Ангелом сила велика небесного війська, що хвалили і казали: „Слава Богу на небі, і на землі спокій людям доброї волі". (Лк 2:15-20).

І коли Ангели відійшли від них, пастухи прийшли, поспішаючи, до Вифлеєму, і знайшли там Дитину, що в яслах лежала. А побачивши, розповідали про те, що про Дитину їм сказано. І повернулись пастухи, прославляючи і хвалячи Бога" (Лк. 2:9-14).

Коли народився Христос, прийшли до Вифлеєму Мудреці зо Сходу. І знайшли там Дитятко з Марією, Його Матір'ю. І впали на коліна й вклонилися Йому (Мтв. 2:1-11). І, відчинивши скарбниці свої, піднесли Йому дари: золото, ладан та смирну (Мтв. 2:1-11).

Дорогі брати і сестри! І ми, йдучи слідами учасників першого Різдва Христового, прославляємо Новонародженого Христа-Дитятко нашими величними Різдвяними Богослужбами, нашими українськими колядками в церквах і в наших домах, та нашим стародавнім християнським привітом: „Христос Рождається — Славіте Його!

Прославляймо Його так, як прославляли Його Народження перші учасники в м. Вифлеємі, та так, як прославляли Його наші побожні предки. Йдучи за прикладом Мудреців зо Сходу — складаймо щирі пожертви для Його Святої Церкви. Так робили наші предки — князі і гетьмани.

Уже 1000 років сповняться, як наш український народ, за св. князя Володимира, охрестився у Святу Православну Віру, і взяв на себе святі заповіти — жити найвищими чеснотами, що є: віра, надія і любов.

Свято Різдва Христового — це всерадісний Празник, що нас духово підносить і скріплює у нашій Вірі, Надії та Любові. Отже скріплюймо ці чесноти у нашому житті. Робімо це з любов'ю до Новонародженого Господа.

А виявом цього, що Народжений замешкав в наших серцях, має бути наше братерське співжиття, наша щира любов до наших ближніх, наша участь в Богослужбах, в Святих Таїнствах, і наша віддана праця для добра нашої Святої Української Православної Церкви та нашого українського народу.

Чинна віра і любов до Бога й ближніх — це необхідна умовина того спокою на землі, про який у день Різдва Христового співали Анголи, прославляючи Бога та звіщаючи на землі спокій людям доброї волі. Бо де Бог, там є любов, там є справедливість. А де справедливість, там є спокій, якого прагне тепер не тільки християнський, але також поганський світ.

Сьогоднішній світ хворіє на брак любови. Світ сповнений великою ненавистю, злобою, гнівом, пімстою, браком побожности, що нарушують спокій в родинах, у суспільно-громадському і релігійному житті як окремих народів, так і на всьому широкому світі. Найбільше цього неспокою є в тих країнах, в яких панують безбожні люди, які, за допомогою безбожної пропаганди та релігійних переслідувань створили на землі важкі умовини людського життя, повного великих страждань і терпінь.

Довгими століттями, — від часів Святого князя Володимира, — наша прадідна Свята Українська Православна Церква збирала коло ясел Народження Христа ввесь український народ, об'єднаний в одну велику православну Родину. До цих Святих ясел Господніх Українська Православна Церква в Канаді, цього святого Ювілейного Року, кличе всіх синів і дочок українського народу об'єднатися у Вірі, надії та любові і принести Новонародженому Спасителю обильний плід нашого життя, а ц любовне єднання у Вірі Правдивій і чистій.

1988 рік — це святий Ювілейний Рік великої епохальної події — 1000-річчя охрищення українського народу і покликання до життя Українську Православну Церкву. Подія охрищення у Св. Православну Віру дала нашому народові християнську душу та скерувала його йти дорогою заповідей Божих. Про цю подію та значення її Владика Василь Липківський, Митрополит Київський і всієї України, і сучасний мученик за Віру Христову і українську правду, так пише:

„Святу Православну Христову Віру, яку Христос Спаситель Своєю Кров'ю Чесною ствердив, якою Народ через Святе Хрещення в ріці Дніпрі за Святого князя Володимира просвітився і наших батьків і нас в ній досі охоронив, — держіть непохитно, нею оживляйтесь, від неї не відходьте!"

І наші піонери в Канаді оживили Святу Православну Христову Віру, покликаючи до життя Українську Православну Церкву, 70-літній Ювілей якої святкуватимемо разом з Ювілеєм 1000-ліття охрещення України в Святу Православну Віру.

У день Різдва Христового молімось до Новонародженого Господа, щоб ці два ювілеї, скріплюючи нашу віру, дали нам силу духа міцно стояти на сторожі Христової і української Правди, в житті особистому, родинному і народньому. Просімо нашого Господа, щоби дарував нам силу зберігати Його вічні заповіти в нашому житті, і зберігати та розвивати релігійні і національні скарби нашого народу. Просімо Господа, щоб допомагав нам

(Закінчення на стор. 7)

„Нова радість стала" — М. Мороз

Роман Купчинський (1894)

В РІЗДВО

Ісусе Христе! Божий Сину!
Від літ щороку ми ідем
В далекий, тихий Вифлеєм,
Стрічати дивную новину.

Несем Тобі не ладан-миро,
Ані не золото й срібло,
А наше вбогеє добро:
Любов, прив'язання і віру.

І молимо Тебе, о, Христе,
Дай однодушність усім нам,
Родинам, селам і містам,
І добру волю й серце чисте.

„ХРИСТОС НАРОДЖУЄТЬСЯ — СЛАВМО!"

РІЗДВЯНЕ АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ СОБОРУ ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

„Ми бачили зорю Його на сході і прийшли поклонитися Йому" (Мт. 2,2)

Дорогі й улюблені у Христі!

Вже зовсім скоро мине 2000 років від цієї святої ночі, коли над світом засяяла Вифлеємська зоря, віщуючи народження на землі Ісуса Христа — Сина Божого, Учителя Божественної Істини, Провідника на шляху праведного життя, Спасителя усього світу. Відтоді вона сходить кожного року, і мільйони християн з радістю і надією вітають її появу, віддаючи хвалу Народженому від Пречистої Діви Немовляткові Христові словами „Христос народжується — славмо!"

988 року засяяла Вифлеємська зоря Великому князеві Володимирові, володареві могутньої держави на Сході Європи з осідком у стольному граді Києві. Вона просвітила його, вказала Йому дорогу до Христа, і він, побачивши і поклонившися Йому, став Його вірним послідовником. А зробивши це сам, того ж року охрестив і свій народ. Тоді справдилось пророцтво Святого Письма: „Народ, що сидів у темряві, побачив Світло велике, а тим що в країні смертельної тіні були — засяяло Світло" (Іс. 9,2; Мт. 4,16). Цього року ми відзначаємо 1000-літній ювілей епохальної події хрищення киян; ювілей 1000-ліття Християнської України — наш 1000-літній ювілей, хоч як намагаються привласнити його собі ті, яких пізніше український народ просвітив Світлом Христовим.

Під благодатним світлом Христової віри Україна-Русь і її народ — наші далекі, але прямі предки — увійшли в нову добу свого існування. Вони стали членами великої сім'ї християнських народів, невід'ємною частиною Вселенської Православної Церкви. Хто може перелічити всі ці благодатні дари, що їх одержав наш народ від Спасителя Христа і Його святої віри? І хто може перелічити все те, що створив наш народ, натхненний Божою благодаттю? Перегортаючи сторінки історії, ми бачимо, як на землі нашій виростали величні церкви, манастирі, як ширилась світла, як розквітла релігійна література, церковний спів, мистецтво. Бачимо незлічені сонми святих землі Української, великих праведників, подвижників, трудівників і мучеників за Святу Православну віру. Бачимо, як під впливом християнської науки закріплялась в нашому народі висока мораль, як зміцнялись вірою його природна доброта, чесність, працьовитість. Бачимо глибоку віру християнського народу українського, що виявлялась у щирих молитвах, у багатолюдних прощах до святих місць, у жертвенності на потреби і на розбудову Церкви. Бачимо, як навіть в час майже 25-річної московської неволі, коли окупант всіма силами намагався знищити багату самобутність українського християнства, втопити його у своєму „єдинонеділимому" морі, православні українці продовжували жити своїм самобутнім життям, зберігали свою рідну мову, звичаї, традиції, збагачували скарбницю церковного співу та богословської науки.

Українське православіє вічне і невмируще! Його не зможе знищити жоден наїзник, жоден окупант, жодні несприятливі обставини! Про це виразно свідчать події великого відродження Української Автокефальної Православної Церкви у 20-их роках цього століття, в добу жорстокої боротьби безбожної комуністичної влади проти Церкви і релігії. Про це свідчить нестримний розвиток українського національно-церковного життя в умовах антиправославних переслідувань в католицькій Польщі. Про це свідчить вибуховий розквіт Української Автокефальної Православної Церкви, відродженої в буремні роки Другої світової війни. Про вічність і невмирущість Українського православія свідчить безпрецедентна горливість православних українців до своєї Церкви в таборах ДП. Про це свідчить глибока відданість Церкві і праця для її розвитку православних українських іміґрантів та їхніх нащадків у З'єдинених Стейтах Америки, Канаді, Південній Америці, Західній Европі, Австралії, ми повинні розглядати це, як вияв Божого благословення над нашим народом, як запоруку, що прийде той день — треба сподіватися вже в недалекому майбутньому — коли над Україною знову засяє сонце свободи, і ввесь многостраждальний народ її зможе знову вільними устами прославляти свого Творця, у Пресвятій Тройці Єдиного Бога.

З гордістю перегортаймо сторінки нашої 1000-літньої історії! Зберігаймо дорогоцінну спадщину, яку передали нам наші побожні діди і прадіди; показуймо її світові, як доказ багатств творчої душі українського народу! Але лише зберігати здобутки минулого і хвалитися ними — цього мало. Мало пишатися своїми славними предками, а самим стояти на місці, бо тоді і до нас можуть стосуватися слова св. Івана Хрестителя, скеровані до фарисеїв і садукеїв: „Не думайте, що можете сказати собі: Ми маємо батька Авраама. Кажу бо я вам, що Бог може з цього каміння розбудити до життя дітей Авраамові. Кожне дерево, що доброго плоду не приносить, зрубають і в вогонь кинуть" (Мт. 3, 9-10). Отже, у цей світлий день Різдва Христового, в день нового початку і нових надій, запитаймо себе ясно і недвозначно: Хто ми? Чи гідні нащадки наших предків, продовжувачі їхніх світлих традицій, будівничі нових величних споруд на фундаментах минулого, чи ті, що не додають нічого до переданої нам спадщини?

Святий Ювілейний Рік, який ми відзначаємо тепер у зв'язку з 1000-літнім ювілеєм Християнської України, дає нам унікальну нагоду показати себе гідними спадкоємцями заповітів святого князя Володимира і мільйонів невтомних, відданих синів і дочок українського народу та Української Православної Церкви Христової, які творили, будували, завжди росли, завжди йшли вперед в ім'я Господнє. Нехай же цей рік буде для всіх і для кожного з нас роком великого духовного піднесення, поновного спалаху віри в наших душах і серцях, більшої горливости до рідної Церкви, духовного єднання з нашими славними предками і з мільйонами наших братів і сестер, що поневіряються поневолені на рідній, не своїй землі. Нехай цей рік буде роком нашого культурного збагачення, збільшення наших земель і крутозору, зміцнення нашої української православної і української національної свідомости. У Святий Ювілейний Рік нехай кожен з нас збільшить свою добродійність і милосердя супроти потребуючих ближніх; кожен з нас нехай посилить матеріяльну підтримку своєї Церкви та її діяльности. Нехай не будуть порожніми сторінки книги нашого життя: вписуймо в них світлі діла віри, самовідданости, жертвенности, праці для загального добра. Це буде наш вклад у відзначення нашого великого Тисячоліття, з якого будуть горді і з якого навчатимуться наші діти — так, як ми навчаємося від наших славних предків.

У цьому нехай допоможе нам Господь Ісус Христос, що у Святу Ніч народився у Вифлеємі для нашого спасіння.

Христос народжується — славмо Його!

Віддані вам у Христі:

† **Мстислав**, Митрополит
† **Константин**, Архиєпископ
† **Володимир**, Архиєпископ
† **Анатолій**, Архиєпископ
† **Антоній**, Єпископ

Різдво 1987/88
Оселя св. Ап. Андрія Первозванного
С. Бавнд Брук, Н. Дж. ЗСА

„СЛАВА БОГОВІ НА НЕБІ І НА ЗЕМЛІ СПОКІЙ"

РІЗДВЯНЕ АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ ДО ВСЕЧЕСНІШОГО ДУХОВЕНСТВА І ВІРНИХ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В АМЕРИЦІ Й КАНАДІ

Возлюблені у Христі!

Кожного року ми готуємося і святкуємо з великою радістю народження Господа нашого і Спасителя Ісуса Христа. Але наша радість походить не тільки із самої історичної події, що сталася біля двох тисяч років тому назад. Скоріше вона походить від нашої участи в ній, від побожности та страху, з якими прийшли пастухи та мудреці, щоб поклонитися Божому Дитяткові. Ми не святкуємо звичайне народження дитяти, що прийшло на світ у печері, але радше роздумуємо над таємницею приходу Божого Сина у світ, що народився від Пречистої Діви Марії, Богородиці.

Ми знаємо із Святого Письма, що в цю святу ніч над Вифлеємом Юдейським з'явилися ангели Божі зі співами „Слава Богові на небі і на землі спокій, між людьми благовоління" (Лк. 2:14). Для Бога немає нічого приємнішого, як те, коли вірні прославляють Його.

Тому я щиро молюся, щоб у це велике свято єднання в Українській Православній Церкві поступило вперед. Зокрема молюся, щоб Господь благословив, аби це сталося у цей 1988 рік, Тисячолітній Ювілейний Рік. Сподіваюся, що святкування і молитви, які будемо спільно підносити до Господа, стануть юрисдикційною єдністю нашої Української Православної Церкви.

Змагаючи у молитвах, і праці в цьому напрямку, не забуваймо молитися і за наших братів і сестер, які живуть поза Залізною завісою в Совєтському Союзі, які не будуть мати можливости святкувати своє власне Тисячоліття. Молімося не лише за нашу придушену Українську Православну Церкву, але також і за наших братів і сестер Української Католицької Церкви, яка також була зліквідована безбожними комуністичними гнобителями та їх поплічниками.

Нехай вселаскавий Господь, який прийшов у світ і оселився між нами, просвітить уми безбожників і Своїми ласками обдарує народ наш, якому відібрано свободу і право вільно молитися.

Уділяючи мої архипастирське благословення в надії, що цьогорічне святкування Різдва Христового започаткує духовну єдність і любов між нами, вітаю Вас нашим традиційним поздоровленням:

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ — СЛАВІМО ЙОГО!

† **Всеволод, Єпископ**
Української Православної Церкви
в Америці й Канаді
(Вселенський Патріярхат)

„НАД ВИФЛЕЄМОМ БЛАГОСЛОВЕННА ЗОРЯ СЯЄ"

ВСЕЧЕСНОМУ ДУХІВНИЦТВУ І ВІРНИМ УАПЦ(С) У СОБОРНІЙ УКРАЇНІ ТА ЯКІ ЖИВУТЬ ПО ВСЬОМУ СВІТІ РІЗДВЯНЕ АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ МИР БОЖИЙ І АРХИПАСТИРСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ

ХРИСТОС НАРОДЖУЄТЬСЯ!

Нині вся Вселенна радується: світанком народився Месія Ісус Христос для спасіння людства. І ми радуємося і славимо Тебе, — Сину Божий, помилуй нас.

Там, у країні Ізраїля, в якому було найбільше Божих пророків, які благовістили про прихід Месії, особливо останній передвісник святий Іван Хреститель, — і сталося, радуйтеся: Над Вифлеємом благословенна зоря сяє, у Благодатної Діви Марії від Духа Святого Син Божий Ісус Христос народився.

Янголи й Архангели та всі святі співають на Небесах. І несуться радісні молитовні співи по всіх християнських церквах і хатах. І горять святочні лямпади і свічі, і пахне тиміям. І кожна християнська душа є співучим Божим храмом, що урочисто славить Спасителя людства.

Радуйтеся, бо народився Всесвітній Опікун бідних, поневолених і гнаних, бо і Сам народився у чужих яслах на сіні. Та за повідомленням Янгола Господнього Його Батьки, Марія і Йосип — мусили негайно втікати до Єгипту, щоби урятувати Боже Дитятко. Бо цар Ірод „послав повбивати в Вифлеємі і по всій тій околиці всіх дітей від двох років і менше" (Матвій, 2, 16).

А як минула небезпека, то Свята Родина повернулася до свого міста Назарету, де й жив Син Божий Ісус Христос.

(Закінчення на стор. 8)

РЕДАКЦІЯ „СВОБОДИ" БАЖАЄ УСІМ СВОЇМ ЧИТАЧАМ

З Різдвом Христовим і Новим Роком
бажаємо Вам щастя
з кожним сильним кроком.
Щоб Ваші очі лиха не видали,
Ваші чисті мислі свобідно літали.
Де поступить Ваша ніжка
хай там радість сходить.
Хай про Вас старе й мале лиш
добре говорить.
Щоб Ви були серцем добрі, ділом багаті,
Успіхом щасливі, мріями крилаті.
Щоб Вас руки, ноги і голова не боліли,
А всі дні завжди — в гаразді блистіли.

Христос Раждається!
Славіте Його!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„Небо і земля нині торжествують"

Багато свят є в українського народу, але Різдво Христове ми завжди обходимо особливо урочисто, радісно. Ні одне наше свято не має стільки чудових традицій, які сягають у сиву давнину, як цей Господній Вечір, що пригадує нам про народження Сина Божого — Спасителя роду людського. Це і прекрасні колядки та щедрівки, що розповідають про Вифлеємську новину, славлячи Новонародженого, і святвечірня вечеря з її дванадцятьма стравами, і різдвяні побажання, і особливий різдвяний настрій.

Для нас, українців, цьогорічне свято Різдва Христового особливе, адже наша Церква, наш християнський народ відзначають його в тисячний раз. Минає 1000 років від того дня, як князь Володимир Великий охристив люд свій весь у водах Дніпра-Славути і з того часу в душах українського народу народився Ісус Христос, а Його Різдво стало і нашим всенародним святом, що об'єднало всіх українських людей в одну велику християнську родину.

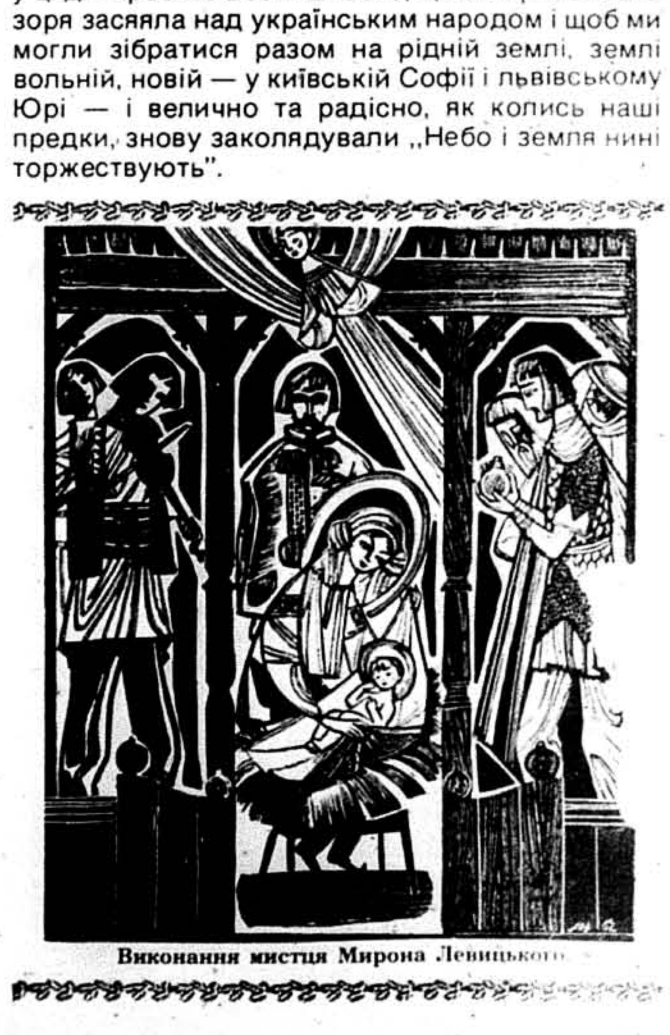
„Христос Раждається!" — ось уже 1000 років у Святу Ніч народження Сина Божого передається з уст в уста, з покоління в покоління ця радісна новина. І ніщо — ні в'язниці, ні ҐУЛаґи, ні сибірські заслання, ні постійна антирелігійна пропаґанда не в силі вирвати, витравити з душ нашого народу порив до своїх традиційних вірувань, до християнської віри предків.

Українці, розкидані по безмежних просторах З'єднаних Стейтів Америки, Канади, Австралії, Бразилії, Арґентини та в інших країнах вільного світу, щасливі, що мають можливість святкувати Різдво Христове у чудових церквах-святинях і відкрито славити Боже Дитятко.

Але вітаючи один одного традиційним „Христос Раждається!" ми повинні у цей величний Свят-Вечір у помислах-думках переступити поріг батьківської хати і згадати про наших рідних, про друзів і знайомих, які все ще позбавлені права вільно дотримуватися прадідівських звичаїв, не мають змоги відвідувати церкви, багато з яких давно перетворені на музеї атеїзму чи попросту пограбовані і замкнені. І це в той час, коли Російська Православна Церква, яка вірою і правдою служить безбожній Москві, має намір урочисто відзначити Тисячоліття прийняття християнства, присвоюючи собі наш Ювілей, щоб замилити очі вільному світові.

Нам радісно усвідомлювати, що за цьогорічний святвечірній стіл разом з нами, вперше за багато років поневірянь у совєтських тюрмах, концтаборах і засланнях, засядуть колишні політв'язні, борці за краще майбутнє народу Данило Шумук, Йосип Тереля, Раїса та Микола Руденки. Однак прикро, що все ще перебувають у в'язницях сотні українських політв'язнів і борців за віру Христову. Тож помолімось у цей Свят-Вечір, щоб новонароджений Спаситель вивів і їх з дому неволі.

Зі святом Різдва Христового наші предки пов'язували найкращі мрії і сподівання. Тож і ми у ці дні просімо Всевишнього, щоб Вифлеємська зоря засяяла над українським народом і щоб ми могли зібратися разом на рідній землі, землі вольній, новій — у київській Софії і львівському Юрі — і велично та радісно, як колись наші предки, знову заколядували „Небо і земля нині торжествують".

Виконання мистця Мирона Левицького

Василь Дідюк

НАШЕ УКРАЇНСЬКЕ РІЗДВО

Кожного року з приходом Різдва Христового окремі народи по-своєму підготовляються до нього в повному піднесенні і радості. Вони дуже різні. Часто, на жаль, не дивлячись на те, що вони є християнами, в ніякому випадку, крім шуму і бизнезу, не мають нічого, або дуже мало спільного з цим великим святом.

Візьмім наприклад, перед святковий час у будь-якому місті Північної Америки та передріздвяні й різдвяні прийняття і „парті", що відбуваються по приватних домах і різних підприємствах. Ці різдвяні „парті" для північноамериканців сталися ґейби частиною їхньої праці й життя, хоч вони не мають нічого спільного з Христом і його народженням.

Така „парті", звичайно, починається піднесенням чарки, наповненої горілкою, з побажаннями „Веселих Свят" і „Щасливого Нового Року". Безперечно, що за випорожненням кількох пляшок алькогольних напитків усім стає „дуже весело", а „парті" набирає більше життя і радости. Чим більше алькоголю учасники впили й перекусок з'їли, тим більше стають „веселішими". Що з таких „парті", що часто тягнуться далеко за північ, виходить, всім нам добре відомо. Сотні-тисячі автових випадків, а державу коштує грубі тисячі долярів, бо на дорогах треба збільшити число додаткових поліцистів, щоби вони вважали на таких „веселих" християн, що так ревно приготовляються до зустрічі Різдвяних свят.

Що це має спільного з народженням Месії-Спасителя людства світу? Подібно і у найближчих днях до Свят. Реклями в радіо, телевізії і в пресі, рахують кожний день, що зближається до дня Різдва Христового, з заохотою якнайскоріше купувати подарунки, випихаючи все, що тільки можна на ринок.

Хоч зовнішньо Свят-Вечір блистить відбитками багатства і достатку, то кінчається він довгою вечерою, а вже день самого Різдва є тихий і спокійний. Після гучного Свят-Вечора треба ж відпочити. І так, довго шумно, а коротко святково кінчиться це так дуже розреклямоване свято народження Божого Сина...

І в таких обставинах, мов фата-моргана, привиджується колишнє наше Різдво в українському селі чи місті. Білим пухнатим снігом вкриті поля і хати, лише віконця блимають золотими зірками світла. Господині готують Святу Вечерю, а діти з нетерпеливістю виглядають через вікно першої святовечірньої зірки. Вишитою скатертиною накритий стіл, пахне свіжо сіно на долівці, на столі горить жовта воскова свічка. Вся родина по-святковому зодягнена. Голова родини вносить в хату сніп золотої пшениці, „віншує" зі святами, і кладе його на покуті. Після спільної молитви й взаємних побажанням „радісних і здорових свят" та співу „Бог Предвічний народився" засідають за спільним святковим столом, на якому головне місце займає кутя з 12-ма стравами.

При святій вечері згадують своїх рідних, які відійшли у вічність, для яких залишене порожнє місце при столі, згадують минулі роки. А тим, що „життя своє віддали за Україну", також залишене місце із запаленою свічкою, прикрашеною синьо-жовтою стяжкою. Вони прийдуть на святу вечерю...

Після вечері всі спільно колядують, а діти бавляться у сіні, шукаючи підкинутих ласощів, горіхів, цукерок тощо. Опісля старші йдуть колядувати, внуки несуть подарунки і дещо із святої вечері своїм дідам і бабцям, або родині. В цей вечір ніхто не йде спати. Хіба можна спати у Ніч Святу?! Там далеко-далеко, на світ приходить Боже Дитя, це ж Різдвяна ніч!...

Різдвяна ніч... Гаснуть зорі... Світає... На церковній дзвіниці пробудились дзвони: дзвонять, дзвонять-кличуть вірних до церкви.

У церкві горять свічки і лямпади перед іконами, лиця святих яснiють, веселіють. Пахне ладаном... Священик перед вівтарем править, народ молиться, шепоче, співають коляди, співає хор і з ним уся церква, а понад все несеться — „З нами Бог, разумійте язици й покаряйтеся, бо з нами Бог"!

Гурт дітей іде: спереду поважно ступає хлопець із звіздою, хоч померзлі, та веселі! Під кожну хату стають під вікном, тупцюючи, співають „Бог Предвічний народився", і це так в усі три дні Свят, і це так було у нас на Україні...

Минають віки. А день цей, день Різдва Христового, мов подія ще така нова, що ось ніби тепер народився Христос... Він народився і для нас. А ми далеко від рідного краю, в поспіху і шумі рухливих міст, готуємось і, згідно із нашими традиціями, відзначаємо Свято Різдва Христового, але чи не розгубились ми!?... Бо нічого нам тут не бракує, і ніхто нам не забороняє повністю зберігати наш чудовий звичай і традиції.

Тому, коли на Свят-Вечір і Різдво Христове підемо до наших церков, помолившись, подумаймо і згадаймо Різдво наше українське. Напевно буде сумувати душа наша, а серце буде підказувати „Ти в чужому краю. Твій край — рідний край залитий ворожою силою, переслідуваний, мучиться й карається. Тортурами і кров'ю старших і дітей невинних, яких новітній ірод — морально й фізично винищує".

Пам'ятаючи про це і живучи у вільному світі, святкуймо Різдво Христове з такими традиціями, яких душа наша українська бажає. У Свят-Вечір не забудьмо згадати у своїх молитвах, матір, батька, братів і сестер та Україну, яка сьогодні знаходиться у тяжкій неволі — безбожного московського комунізму.

Просім Новонароджене Дитя Боже, щоб благословило і допомогло народові нашому, який вже 1000-років славить Його своїм серцем й душею, якнайскорше визволитися з большевицько-московської неволі, а криваву червону зірку, щоб замінила Вифлеємська звізда миру як в Україні, так в цілому світі. Хай мерехтять прикрашені вікна і бальконі різнокольоровими світлами, хай дзвонить і вигукує в червоному кожусі „Санта Клос", хай поспішають прохожі з дарунками додому, щоби завтра знову ходити по крамницях; а ми святкуймо наше Різдво за своїми старими традиціями, по Божому, по-українському, з твердою вірою, що близький вже час, коли народиться Україна вільна і соборна з Божими і справедливими людськими законами, у якій наш вільний нарід буде свобідно прославляти Новонародженого Спасителя світу величним — „Бог Предвічний народився"!...

Лев Яцкевич

Свят Вечір на Знесінні

Цвітуть на небі зорі,
Холодні та блискучі —
І плаче сніг на дворі,
Тужливо і скрипуче.

І плаче коло печі
Старенька, сива мати,
Що стелить на Свят-Вечір
Нову біленьку скатерть.

Вже скатерть положила
На запашному сіні,
Яке сама скосила,
Ще літом на Знесінні.

І засвітила свічку,
Набрала в миску куті,
І жовто-синю стрічку
Поклала на покуті.

А біля неї сина
Пожовклу вже світлину,
І пам'ятку єдину,
Скривавлену хустину.

І сіла до вечері
Одна, як палець, мати,
Застукав вітер в двері —
І став колядувати...

А з темних рам ікони
Зійшла свята Марія
І на старечі скроні —
Поклала дві долоні...

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

А КОЛИ МИ ПОЄДНАЄМОСЬ МІЖ СОБОЮ?

У „Свободі" з 6-го листопада 1987 року була подана обширна вістка про дві зустрічі в Римі між верхівкою української католицької ієрархії і представниками польського єпископату. Багато там говорилось про потребу забути прикре минуле та змінити на краще українсько-польські відносини. Польський Кардинал Юзеф Ґлемп перепросив українців за всі кривди, спричинені нам поляками, а наш Блаженніший Патріярх Мирослав Іван Любачівський запросив усю польську ієрархію до участи у святкуваннях українського Тисячоліття. Це надзвичайно будуюче явище, велика історична подія, яку треба зі щирого серця привітати.

І тут мимоволі приходить на думку: а коли ми поєднаємось між собою? Коли ієрархи Української Католицької і Православної Церков зустрінуться щоб простити собі всі провини, і в християнському братолюбії почнуть нову добу в історії нашої Церкви і нашого народу? Цю нову добу треба б започаткувати спільними величними святкуваннями Тисячоліття нашого християнства. Бо відокремлені і роз'єднані святкування Тисячоліття — це спотворення великої ідеї українського християнства і такими „святкуваннями" ми скомпромітуємо себе перед чужинецьким світом, в першій мірі перед Москвою.

Задумаймось добре над цією важливою справою, пишімо звернення і петиції до наших Владик, уникаймо всякого нетакту, всяких спроб вивищування одної Української Церкви коштом другої, а головно молімся, щоб раз на все покінчити з тим ненормальним станом в нашому церковному житті.

Євген Іванків

Чикаго, Ілл.

Архипресвітер Сергій Кіндзерявий-Пастухів

РІЗДВЯНІ ПЕРСПЕКТИВИ

Світ у злі лежить. Це відомо вже віддавна, дуже, дуже давно. Тепер же, у наші часи, це стало особливою наглядністю. Про це говориться у школах, заповнені цим засоби масової інформації: преса, радіо, телевізія; пишуть про це уйми книжок, статтів, ессеїв. Роблять докторати на здогадах про причини чи на рецептах поправи, уздоровлення. А світ і далі лежить у злі. І навіть ніби глибше в те багно зла всякає...

То були війни, непорозуміння між народами чи їх правителями, якісь зриви, революції. Зле... А тепер маємо мир із терроризмом, свободу з ҐУЛаґами, правду із цензурними коректами. Велика кількість людей вірить, що просте, грубе насильство над ближніми оправдується чи ідеями, чи плянами, вибачайте, „Кращого будучого". Якраз тут таємниця нашої драми — що світ у злі лежить.

Дивно, що нікому чомусь не приходить на ум абсолютна, Божа формула поправи: Христос же прийшов у світ, щоб вивести його зі зла. А от світ тепер якось і чомусь зробився в цій ділянці недбалим. Тобто, номінально ніби все як слід, тільки воно якесь „не по Христу", а згідно зі своїми формулами...

І тоді, два тисячоліття тому, як і тепер: „До Своїх прийшов, і свої Його не прийняли". Тоді Ісус попав зразу ж у конфлікт із „книжниками й фарисеями", які на той час уже почали формувати те, що ми сьогодні знаємо як „талмудистичну єресь". Щось подібного формується й у нас продовж цих двох тисячоліть: не у формі систематичної, сталої єресі, а чогось такого, коньюнктурного: як нам тепер підходить.

І ось ми, християнський світ, передова верства земного населення, стоїмо сьогодні перед Христом як ті, які Його не прийняли, хоч Він наш, до нас прийшов і вмер за наші гріхи ради нашого спасіння. Найгірше: ми цього навіть не усвідомлюємо. Деклямуємо гарно, і все виглядає нам добре, тільки ж ми не живемо „по Христу". Усе, що ми зформували як свою свідомість і практику — проти Христа. А Він якраз це поставив як знак перед світом про приналежність до Нього.

Ми у конфлікті з Христом майже у всіх наших ділянках життя, не виключаючи й церковно-релігійної. Завважте, що нас тепер навіть не хвилює неправдивість наших тверджень супроти правди Христової. „Отець Сергій, ви все Христос, та Христос, а нам діло робити треба". Оце воно...

Усі чомусь привикли до найстрашнішої драми, що Христос „до Своїх прийшов, і свої Його не прийняли"...

Диво!

Нас тепер не хвилює навіть друга, основна частина твердження! А там стоїть: „а тим, які прийняли, дав владу дітьми Божими стати". Нам тепер неясна навіть різниця між тими, які „не прийняли", і тими, які одержали право „дітьми Божими" стати. Загубилося якось основне поняття. Втерлася думка про те, що ми всі, автоматично, діти Божі, і як казав поет: „нема ні пекла, ані раю".

А воно ж усе проста неправда. Христос тут і всюди основна різниця. Без Христа ми тільки творіння Боже; із Христом, з Ісусом Назарянином, ми маємо право дітьми Божими бути. Але тут одна „дрібниця" від Христа: хто Мене любить, сповнятиме Мої заповіти.

Не покинь нас, Господи,
Боже наш.
Поспіши й піднеси нас
з упадку.

Леся Лисак

РІЗДВО УКРАЇНСЬКОЇ ЖУРНАЛІСТКИ

(Із збірки оповідань „Срібна Мадонна")

По полудні Міра вирішила заснути. Не ставало більше сили переборювати втому. Останніми тижнями вона працювала понад міру. Те, що вона звала „подвійним життям", таки її врешті вичерпало. Подвійне життя складалося з праці для прожитку і з щовечірньої праці при її письмовому столі. Бо Міра була однією з українських журналісток — однією з тих, які хочуть і які мусять писати.

Напередодні вона заявила у фірмі, що не прийде до праці, бо в неї Різдво. Нікого це не здивувало і ніхто не робив ніяких завважень. Навпаки, і шеф і товаришки побажали їй приємно провести день, який вони назвали „святочним", а не різдвяним, бо їхнє Різдво вже проминуло. Тоді Міра з гіркістю подумала про тих своїх земляків, які „для вигоди" поробили зміни у своїх святкуваннях. Її завжди боліло те, що деяка частина таких, як вона, емігрантів запопадливо намагаються уподібнитися до населення, яке говорить англійською мовою. Від тих людей вона чула арґументи, які завжди дратують її цілковитою безпереконливістю. Одні люди говорили їй, що їм неможливо звільнитися у Різдвяний день з праці. З власного досвіду Міра знала, що так воно не є. Другі вживали „сильнішого" арґументу, а саме, що роблять це задля своїх дітей. Цих людей Міра, опановуючи обурення, питала чи також для „кращих успіхів" дітей говорять вони з ними вдома ламаною англійською мовою, якої самі добре не знають.

Міра бачила всі слабості і всі помилки таких, як вона, людей, що опинилися на еміграції. Їй іноді було боляче й досадно. Їй хотілось бачити своїх земляків сильними й непідатливими на чужі впливи, а вони такими не були. Частина людей поступово забувала, чому саме вони опинилися на еміграції і ким саме вони є — і це Міру боліло. Дуже боліло, бо це були люди, до яких вона належала, люди з рідної землі. Це була частина народу, а нарід був для неї святістю. Нарід — це Україна, а понад Україною був тільки Бог.

Це власне був день народження Божого Сина, було Різдво, коли її пригнітав надмір утоми. Заплющивши очі, Міра подумала, що може це навіть не так фізичне вичерпання, як надмір думок відобрав їй усяку енергію. Хотілось від них втекти бодай на короткий час. І враз з бажанням спочинку, прийшло інше, майже дитяче своєю сердечністю: може присниться їй колишнє Різдво, тоді давно, вдома, на рідній землі...

Не приснилось, а видалося, що почула стукіт. Подумала, що може прийшли колядники, і поспішила до дверей. Не було нікого. На вулиці говорили якість люди, проїхало кілька авт. Вернулась до кімнати й сіла біля письмового стола. Стрілка годинника добігала до четвертої години. Це пригадало їй, що на п'яту її запросили в гостину. Добрі знайомі, мабуть, хотіли заощадити їй самотности у святочний день, і тому запросили. Міра з почуттям вдячности всміхнулася і простягнула руку до телефонної слухавки. Коли почула знайоме, трохи посмішне „галло" — відповіла урочисто: „Христос рождається!" І в цей момент вона всією істотою відчула, що в неї справді Різдво — таке ж величне, таке ж осяйне, як тоді, на рідній землі.

„Я хочу вам ще раз подякувати й сказати, що, на жаль, не зможу сьогодні прийти", — лагідно сказала Міра. Знайома пробувала її переконати, намовити, але можна було пізнати, що в неї немає часу на довгу розмову. Скінчилося запевненням „при іншій нагоді" — і телефонна слухавка тихо лягла на своє місце.

Від вікон почав стелитися присмерк. Міра засвітила свічки на ялинці. Святочні картки, розкладені біля ялинки, відізвалися веселими кольорами. Мірі видалося, що і світла на ялинці, і карточки, всміхаються до неї — і вона й собі всміхнулася радісно. І тоді всі важкі думки, вся важка самотність кудись розвіялися. Несподівано стало радісно, ясно й легко.

Руки Міри постягались від одної карточки до другої. Це були побажання з редакцій, до яких дописувала, побажання від товаришів по журналістичному фаху і — найголовніше — від читачів. Від людей, які її ніколи в житті не бачили. Вони писали до неї, що знають її з писань, статтей, нарисів. Ці незнайомі люди писали „ви нам близька, дорога". Писали „ми любимо вас читати — пишіть якнайбільше".

Міра пробувала уявити собі обличчя людей, які вважали її близькою. Може цю карточку писала сива, самітня жінка? Може цю другу писав якийсь чоловік, що так само, як вона, не хоче забути всього того, що рідне?

Вона почала співати. Це була стара колядка, яку колись співала її бабуня. Проста, нескладна колядка, в словах якої була щира й велика радість. Радість у дні народження Божого Сина. Предвічна радість.

*
* *

Не було ніякої самоти в кімнаті самітної української журналістки. Були розсміяні свічечки на ялинці, були веселі карточки кругом неї і була стара, радісна колядка бабуні. Власне — не тільки бабуні — це була колядка народу, різдвяна пісня людей, до яких вона належала.

Не було ніякої гіркости. Не було навіть жалю до тих, які поволі байдужіють до рідного, поволі забувають, хто вони такі. Всі важкі, темні думки розвіялися, а враз з ними розвіялася втома. Мірі було радісно, вона була бадьора.

„Це все рідні люди, люди, яких я не можу не любити, — заясніла думка. — Це мій нарід. Немає ідеального народу — в кожному є якість хиби, недомагання. Не можна засуджувати своїх рідних, навіть якщо вони помиляються. Любов — це вибачливість, а я їх так люблю — і я так прагну, щоб вони не відчужувалися. Щоб не байдужіли, а вірили в слушність нашої справи"...

Міра ще раз радісно всміхнулася до ялинки й пішла до письмового стола. Погладила, ніби щось живе, писальну машинку і промовила: „Це прекрасний час, щоб щось написати. Написати своїм рідним, які тепер радіють різдвяним днем. Я ж бо живу для них, і праця для них — це мій зміст. І моя радість заразом".

З Різдвом Христовим і Новим Роком!

Дирекція Українського Народного Дому в Ню Йорку

— бажає —

усім Удповцям, Установам і Організаціям, які мають в УНДомі свої постійні домівки, всім, що користають із заль УНДому та всім ВШ. Гостям нашого Ресторану та Клюбу „ЛИСА МИКИТИ" і всій Українській Громаді Ню Йорку

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

140-142 Second Ave. — NEW YORK, N. Y — GR 3-5289

Щирі побажання Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

пересилає

усім своїм Членам, Симпатикам, Прихильникам, Спортовим Централям СУАСТ і УСЦАК, Братнім Спортовим Товариствам та всьому Українському Громадянству —

Управа Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку

Христос Рождається!

Їх Блаженству Мирославові Іванові, Патріярхові Помісної Української Католицької Церкви, Їх Блаженству Мстиславові, Митрополитові Української Православної Церкви, Високопреосвященнішому Кир Стефанові, Митрополитові Української Католицької Церкви в ЗСА, всім Ієрархам Українських Церков, Пластовим Капелянам, всьому нашому Духовенству, нескореному Українському Народові на Рідних Землях, Президентові СКВУ пл. сен. Петрові Саваринові, Начальному Пластунові, Головній Пластовій Раді і Булаві, Всім Крайовим Пластовим Радам і Старшинам, Станичним Пластовим Старшинам, ВШ Батькам пластової молоді, Членам Пластприяту, Приятелям Пласту, всім Пластункам і Пластунам та всьому Українському Громадянству

НАЙСЕРДЕЧНІШІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року!

складають

КРАЙОВА ПЛАСТОВА РАДА
і
КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА в ЗСА

Христос Родився! *Славіте Його!*

З нагоди Різдва Христового й Нового Року

Управа Товариства Українських Інженерів Америки Відділ Ню Йорк

щиро вітає Вельмишановних Колег з їх Родинами й бажає їм Веселих Свят і кріпкого здоров'я, щастя у Новому Році.

Христос Народжується! *Славимо Його!*

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ПАРАФІЯ
ВСІХ СВЯТИХ
в НЮ ЙОРКУ, 206 Схід 11-та вулиця

Дорогих наших Парафіян, Прихожан і Приятелів

вітаємо сердечно

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ!

Парох: **о. Протопресвітер ІВАН ТКАЧУК**
Голова Параф. Уряду: **М. СОСНИЦЬКИЙ**
Секретарі: **МАРІЯ БОДНАР**
і ОКСАНА КРИЛОВА

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Веселих Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Всім Членам, Їх Родинам та Прихильникам Українського Інституту Америки

бажає

ДИРЕКЦІЯ УІА

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ СОЮЗУ ЗЕМЕЛЬ СОБОРНОЇ УКРАЇНИ — СЕЛЯНСЬКА ПАРТІЯ

вітає всіх Членів і Прихильників

з Новим Роком і Різдвом Христовим

і бажає всього найкращого в Новому 1988 р., Році Тисячоліття Християнства Руси-України.

Центральний Комітет СЗСУ-СП

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

„САМОПОМІЧ"

в Ню Йорку

вітає

з Радісним Празником

ХРИСТОВОГО РІЗДВА

та

НОВОГО РОКУ

наших Рідних, що в неволі на Рідних Землях стрічають те Свято, та всю Українську Спільноту розсіяну по різних країнах вільного світу, зокрема Тих Усіх, що об'єднані під кооперативним прапором, зміряють до розбудови господарського сектора — так важливого в житті кожного народу.

Дружній привіт для Тих, що стоять у проводі наших Українських Кооперативних Станиць, Краєвим Кооперативним Проводам — зокрема Централі Українських Кооператив в Америці, та нашій Світовій Централі — Українській Світовій Кооперативній Раді!

Христос Рождається! *Славім Його!*

ЗА ПРЕЗИДІЮ:

Адв. РОМАН ГУГЛЕВИЧ *президент*

Д-р ІВАН ФЛИС *секретар*

З РОЖДЕСТВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ

найкращі побажання усім Ієрархам і Духовенству Українських Церков, Начальному Пластунові, Головній Пластовій Раді і Булаві, Крайовій Пластовій Раді і Старшині, Членам Пластприяту, Дирекції Пластової Фундації, Батькам Пластової Молоді, всім Пластунам і Пластункам та всьому Українському Громадянству

складає

Станична Пластова Старшина
Управа Гуртка Пластприяту
Осередок Праці УПСеніорів
і Старшого Пластунства
в Ню Йорку

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

вітаємо щиро
всіх наших Членів та Прихильників
бажаємо їм
Веселих Свят та Щасливого Нового Року
та дякуємо їм за кожночасну підтримку

ПРЕЗИДІЯ
УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці

Всім Мистцям-Українцям, Любителям мистецтва і всьому нашому Громадянству

з нагоди РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО

бажаємо

ЗДОРОВ'Я, ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Управа

Христос Рождається!

Пластова Фундація в Ню Йорку

з нагоди

РІЗДВА ХРИСТОВОГО та НОВОГО РОКУ

бажає

своїм Членам, Українській Громаді, а зокрема Пластовим Проводам, Управі Пластприяту, всім Фундаторам, Добродіям та Жертводавцям

Веселих Свят та Щасливого Нового Року!

Христос Родився,
Славіте!

Високоповажаним Панам Професорам

і колишнім Учням та всім Зальцбуржанам

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

бажає

КОМІТЕТ ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

Слідуючий З'їзд відбудеться 7-го і 8-го жовтня 1989 року на СОЮЗІВЦІ.

Українська Вільна Академія Наук у США

щиро вітає

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і
НОВИМ РОКОМ

Ієрархів Українських Церков, Голів Християнських Об'єднань, Українські Наукові Установи, Українські Організації, Членів Академії і Членів її Фундації, Прихильників Української Вільної Науки і все Українське Громадянство

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Управа УВАН у США

З Різдвом Христовим
З Новим Роком
та
Святим Йорданом

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Меценатам, Добродіям, усім Членам та Жертводавцям

УПРАВА та АДМІНІСТРАЦІЯ

УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Принагідно закликаємо тих, які ще досі не є його членами, вписатися в членство Українського Музею і піддержати цю культурну станицю.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

203 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й. 10003 Тел.: (212) 228-0110

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

щиро вітаємо всіх наших ВШановних Гостей, Симпатиків і Приятелів, і сердечно дякуємо їм за їхню прихильність, вирозумілість, за підтримку та відвідування нашої Оселі.

ВСІМ ПРАЦІВНИКАМ СОЮЗІВКИ, ЧЛЕНАМ І УРЯДНИКАМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, БАЖАЄМО УСЬОГО ДОБРА ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я ТА НАЙКРАЩИХ УСПІХІВ У НОВОМУ РОЦІ

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

УПРАВА СОЮЗІВКИ
ЛІДА КУЧЕР і ІВАН А. ФЛИС

TO ALL OUR GUESTS AND FRIENDS WHO PATRONIZE OUR ESTATE AND TO ALL EMPLOYEES AND TO ALL MEMBERS AND OFFICERS OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION WE EXTEND

BEST WISHES FOR

A JOYOUS CHRISTMAS
A HAPPY NEW YEAR!

SOYUZIVKA

З Різдвом Христовим, Святим Йорданом і Новим Роком

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
Родині, Приятелям і Знайомим
— бажають —
д-р Клементій й Ольга Стефанія РОГОЗИНСЬКІ

Веселих Свят Різдва Христового
і Нового Року
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Ярослав, Оля і Михайло Ставничі
Гатерфорд, Н. Дж.

Д-р РОМАН ГНАТІВ
дентист
бажає Рідні, Знайомим і своїм Пацієнтам
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
при 7 Washington Ave.
Manville, N. J. 08835
Тел.: (201) 722-5511

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
бажають
д-р Іван і Наталія Макаревич

Веселих Різдвяних Свят
та Щасливого Нового Року!
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ,
бажають
д-р Ольга і д-р Евгеній Оленко
з дочкою **Маріяною**
Ню Йорк, Н. Й. — Форест Гіллс, Н. Й.

Рідним, Приятелям та Знайомим
Веселих Різдвяних Свят
та Щасливого Нового Року
— бажає —
д-р Надія й інж. Ігор Кмети з Родиною

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
д-р дентист М. Крижановський з Родиною
Керговсон

Рідні, Приятелям і Знайомим
Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
бажають
д-р Володимир і Лідія Мартинці зРіднею
Гантер, Н. Й.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Друзям
та Вельмишановним Пацієнтам
бажає
Д-р МАРТА ПОЛІТИЛО
з родиною

Рідні, Друзям та Знайомим
НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
пересилають
д-р Юрій, Віра, д-р Леся і д-р Марта Кушніри

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідні і Знайомим
бажає
д-р Олекса Лятишевський з Родиною

З Різдвом Христовим найщиріші побажання
Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
РІДНІ і ЗНАЙОМИМ
пересилають
д-р Остап і Зеня Баран з Родиною
Ню Йорк, Н.Й.

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ З НАГОДИ
Свят Різдва Христового
і
Нового Року
Родині, Приятелям і Знайомим
пересилає
д-р Мирослав Бих з Родиною

Родині, Приятелям та Знайомим
ЩИРІ СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ
Д-р Ія Аврамчук-Клим з мужем та дітьми

В день Різдва Христового
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Рідним, Приятелям і Знайомим
бажають
д-р Евген і Лідія Грабарчук з Родиною

З нагоди
Різдва Христового і Нового Року
Рідним, Знайомим і Приятелям
ЩАСЛИВИХ і РАДІСНИХ СВЯТ
бажають
Ігор, Наталка, Андрій, Меляся і Маркіян Соневицькі і Ольга Соневицька

Радісних Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідним, Приятелям, Пацієнтам і Знайомим
щиро бажають
д-р Богдан і Валентина Новаківські
з дітьми **Лісою і Теодором**
7500 Tonnelly Avnue, N. Bergen, N.J. — 1925 Kennedy Blvd, Jersey City, N.J., (201) 434-3689

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
вітаємо
РОДИНУ — ПРИЯТЕЛІВ — ЗНАЙОМИХ
по обидвох боках Океану
Ярослава, Зенон і Христя та мама Евстахія СНИЛИКИ

Христос Рождається!
Рідні, Приятелям і Знайомим
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
бажають
д-р Роман, Лідія і Юліяна Осінчуки

З Різдвом Святим і Новим Роком
найщиріші побажання
Радісних та Щасливих Свят
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
пересилають
д-р Любомир, Арета, Любослав, Андрея і Татіяна ВОРОХИ

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року!
бажають
д-р БОГДАНА СВИСТУН-РІВЕС з Родиною

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
бажає
д-р Петро і Христина Рівес
78 Amboy Avenue, Metuchen, N.J. 08840. (201) 548-4365

Д-р МАРІЯ ЯРОСЛАВСЬКА
вітає
своїх Пацієнтів, Друзів і Знайомих
З Різдвом Христовим і Новим Роком!
N.Y. City (212) 662-5181 — Long Island (516) 281-3261

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
бажають
Д-р БОРИС і ІРИНА ДИБКО-ФИЛИПЧАКИ
400 Passaic Ave., Passaic, N.J. 07055 — (201) 778-0700

DR. and MRS. WALTER BARON
WISH EVERYONE A JOYOUS CHRISTMAS AND MANY BLESSINGS FOR A HAPPY AND HEALTY NEW YEAR

З нагоди Світлого Празника
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
усім нашим Рідним, Приятелям і Пацієнтам
бажаємо
Радісних і Ласкиповних Свят
та
Щасливого Нового Року!
Д-р і П-ні ВАЛТЕР БАРОН
AMERICAN-UKRAINIAN DENTIST
119 East 10th Street, By appointment. — New York, N.Y. (212) 477-3016

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року!
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ
та
ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ
— бажає —
д-р Юліян Гной з Родиною

РАДІСНИХ СВЯТ
Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року
Рідним, Приятелям, Пацієнтам і Знайомим
щиро бажають
Д-р ЛЮБОМИР, ОКСАНА І РОКСОЛЯНА КУЗЬМАКИ

Спокійних і здорових Свят
Різдва Христового й Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
щиро бажає
Вудгейвен, Н. Й. — **Володимир Барагура**

ТРАДИЦІЙНИМ ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ
вітаю Родину, Гостей мотелю „Ксеня", Приятелів, Сусідів і бажаю ВЕСЕЛИХ СВЯТ і усіх ЛАСК ГОСПОДНІХ.
Гантер, Н.Й. 12442
Ольга Кобзяр з дітьми і внуками

Рідні, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ — бажають
ЗЕНА і ІВАН БУНДЗЯКИ з синами: АЛЕКСАНДРОМ з дружиною ІРЕНОЮ і ІЗИДОРОМ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ 1987-им
бажаємо Рідним, Краянам, Акторам-Товаришам, Приятелям і Знайомим
Щастя, Здоров'я і Божого Благословення!
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Люба і Роман Тимчуки
911 N. Franklin St., Apt. 316, Philadelphia, Pa. 19123

З Різдвом Христовим і Новим Роком
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
щирі побажання
Веселих і Щасливих Свят
пересилають
Микола й Олександра Крумшини з дочками і мамою Анною Варчак

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ,
безжурних Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року 1988
щиро бажають
Григорій і Тереса Божик
(Вудсайд, Н. Й.)

З НАГОДИ
Свят Різдва Христового
і Нового Року
Рідним, Приятелям і Знайомим
сердечні бажання
— пересилають —
Михайло, Ірина і Ігор Морози

Рідним і Знайомим пересилаємо
з нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ
найщиріші побажання Веселих Свят, Щасливого Нового Року, здоров'я і всіх благ.
ЛЮБОВ М. і МИРОСЛАВ РОГОВСЬКІ та ТОБІ і НЕСТОР РОГОВСЬКІ зі сином ДАНИЛКОМ

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ГОСТЯМ ВАКАЦІЙНОЇ ОСЕЛІ та ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
бажають
НИКИФОРЯКИ
ГАНТЕР — ДЕТРОЙТ

З Різдвом Христовим і Новим Роком

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —

Петро ЯРЕМА
Louis J. Nigro — director
Родина Дмитрик
Funeral Home
129 EAST 7th STREET — NEW YORK, N.Y.
(Between 1st & Ave. "A")
ORegon 4-2568
МОДЕРНІ ОХОЛОДЖУВАНІ КАПЛИЦІ

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
Всім Зв'язк. Співробітників, Передплатників, Кольпортерів, Жертводавців, Читачів і Прихильників наших з Родинами та всю Українську Громаду —
з Радісним Празником Рождества Господнього та з Новим Роком —
[illegible] та всього найкращого ВСІМ бажають
Редакція й Адміністрація
Вид. Спілки „Літопис УПА"

[illegible] що нові томи „Літопису УПА" — [illegible] появляться вже на початку 1988 року
LITOPYS UPA, P.O. Box 97, Station "C"
Toronto, Ontario, Canada M6J 3M7

ШКОЛА КОБЗАРСЬКОГО МИСТЕЦТВА в НЮ ЙОРКУ
вітає
з Різдвом Христовим і Новим Роком
[illegible] Українських Церков, Громадські і Молодечі організації, Капелю Бандуристів ім. Т. Шевченка в Дітройті та усіх бандуристів у вільному світі розсіяних і на Рідних Землях!
При тій нагоді щиро дякуємо усім Жертводавцям за матеріяльну підтримку!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
Duchynski-Cherko Inc.
FUNERAL HOME
311 YONKERS AVENUE YONKERS, N.Y.
Tel.: YO 3-6121

Радісних Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям, Урядовцям Відділів, Секретарям та всьому Членству УНСоюзу
— бажають —
ІВАН і СТЕФАНІЯ ГЕВРИК
Вінніпег, Канада

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
бажають
РОМАН і СТЕФАН ЛЮТАКИ, власники
HOLIDAY LOUNGE
COCKTAILS and DINNER
SP 7-9637 — 75 St. Mark's Pl. (8th St.), New York City

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
пересилає
Всечесному Духовенству, всім Організаціям, Приятелям і всьому Громадянству
Trzaska Funeral Home
648 — 4th Avenue, Brooklyn, N.Y. Tel.: SO 8-6890
6741 — 5th Avenue, Bay Ridge, N.Y. Tel.: 748-4860
353 Second Avenue, New York, N.Y. Tel.: 748-4860
LICENSED MGRS
ГЕЛЕНА Е. ТЖАСКА
АДЕЛЯ ТЖАСКА МАРЧАК

З нагоди празника
РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО, НОВОГО РОКУ і ВОДОХРЕЩЕННЯ
— бажаємо —
РОДИНІ, ДРУЗЯМ, ПОБРАТИМАМ та ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят, Щастя та Сильного Здоров'я!
Полк. Петро і Наталка Войновські

Радісних Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і КЛІЄНТАМ
щиро бажають
Роман і Марічка Омецінські
Roman G. Omecinskyj
CERTIFIED PUBLIC ACCOUNTANT
(N.Y. and N.J.) Tel.: (201) 375-8808
ПРОФЕСІЙНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ ПОДАТКОВІ І ФІНАНСОВІ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року
— бажає —
УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
ЛИТВИН — ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave. (corner Stanley Terr.), Union, N.J. 07083
(201) 964-4222

Вітаємо
з Різдвом Христовим
і бажаємо
Щасливого Нового Року!
Андрій, Стефанія, Дзвінка, Андрійко, Данилко, Ярко ДОБРЯНСЬКІ

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Марія Саврас-Кушнір
РІДНІ і КЛІЄНТАМ БАЖАЄ
SONYA'S BEAUTY SALON
86 East 4th Street — NEW YORK, N.Y.
673-1008

З Різдвом Христовим,
Святим Йорданом
і Новим Роком
поздоровляє
ВСІХ ВШ. ПОКУПЦІВ, ПРИЯТЕЛІВ та ЗНАЙОМИХ
АРКА в НЮ ЙОРКУ
26 First Avenue, New York, N.Y. 10009. Tel.: (212) 473-3550
Між Першою і Другою вулицями

ЯРОСЛАВ і МАРІЯ ВИЖНИЦЬКІ
з дітьми
ЮРІЄМ і ЛЮБОЮ
бажають
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят Різдва Христового,
зокрема: здоров'я і погоди духа
у 1988-му році!

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого, Здорового Нового Року!
ВСІМ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ і КЛІЄНТАМ
пересилають
ВЛАСНИК — УКРАЇНЕЦЬ
ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ,
та
К. М. КАРДОВИЧ і О. ЛОБАЧЕВСЬКА
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Ave., Brooklyn, N.Y. 11208
Тел.: (718) 277-2392
Пам'ятники ставимо на всіх цвинтарях.

Веселих Свят
Різдва Христового
і Щасливого
Нового Року!
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ
та ЗНАЙОМИМ
сердечно бажають
ВЛАСНИКИ
DUNWOODIE TRAVEL BUREAU
(914) 969-4200
Володимир та Анна Козіцькі, Йонкерс, Н. Й.
враз із дітьми та внуками:
д-р Петро та Ліля Козіцькі з Лілею, Ларисою та Петрусем — Бетлегем, Па.
д-р Орест та Марійка Козіцькі зі сином Марком — Йонкерс, Н.Й.
д-р Роман та Леся Козіцькі — Йонкерс, Н.Й.

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
ВШ. Клієнтам, Друзям та Знайомим
бажають
АНТІН і ВІРА ШУМЕЙКИ
та Працівники
УКРАЇНСЬКОЇ ПОДОРОЖНЬОЇ АҐЕНЦІЇ
KOBASNIUK TRAVEL INC. ЗАСНОВАНА 1920 Р.
157 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003 ■ (212) 254-8779

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
Родині, Приятелям, Знайомим
Вшановним Відборцям і Покупцям
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
пересилає
МИХАЙЛО ПИРСЬКИЙ
First Ave. Infants and Children's Wear
122 1st Ave. New York, N.Y. 10[illegible]
(212) 677-2980

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року
Родині, Приятелям, Клієнтам і Знайомим
— бажають
Ірена і Осип Голинські
з ДІТЬМИ і ВНУКАМИ
власники
EXPERT ELECTRICAL SERVICE
224 W. Mt. Pleasant Ave., Livingston, N.J. 07039
Tel.: 533-0014

ЩЕРАЗ ДЛЯ ВСІХ ДАВНІ АЛЕ ЩИРІ ПОЖЕЛАННЯ

З Різдвом Христовим і Новим Роком
[illegible]

М. СУРМАЧ з РОДИНОЮ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового 1988 Року
Родині, Друзям і Знайомим
— бажають —
ОСИПА і ЄВГЕН ЯВОРСЬКІ

З Різдвом Христовим
та
Новим Роком!
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
бажає
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ГОСТЯМ
„КАРПАТІЇ"
власниця
Климентина Шевчук з родиною
CARPATHIA HOUSE, Lexington, N.Y. 12452

Д-р В. Ящун — „Українець року"

„Українець року" д-р В. Ящун

Українське Технологічне (і професійне) Товариство (УТТ) в Пітсбурзі, відоме своєю культурницькою діяльністю на терені Пітсбурґу, Західньої Пенсильванії і суміжних стейтів, вла штовує в листопаді кожного року імпрезу-бенкет для вшанування визначного „Українця року", що його управа Товариства вибирає в жовтні з-поміж багатьох кандидатів. Кандидат мусить мати видатні заслуги для української культури. Чистий дохід з імпрези йде на стипендії для українських студентів. Упродовж 18-річного існування УТТ зібрало 48,350 дол. на стипендійний фонд, з якого скористали 113 студентів.

1987 року вибрано „Українцем року" д-ра Василя Ящуна, емеритованого професора Пітсбурзького університету, за його видатну професорську кар'єру в ділянці слов'янської, зокрема української, філології і літератури, за численні наукові публікації з цих ділянок, за поетичні твори та за участь у культурницьких імпрезах, влаштовуваних українською громадою Пітсбурґу.

Після коктейлю, о год. 7:30 вечора, голова УТТ Микола Котов відкрив і вів програму, а о. Джордж Аплярд провів молитву й благословив їжу 110 присутнім гостям, між якими були теж професори Пітсбурзького університету і Четгем коледжу; надіслано гратуляції від професора Дукейн університету. Після обіду мґр Марта Пісецька-Фарлі, членка і представниця УТТ, у вступному слові подала головніші факти з біографії д-ра В. Ящуна.

Д-р В. Ящун закінчив гімназію у Бродах в 1933 році, філософічно-теологічні студії в греко-католицькій академії у Львові в 1938 році, а студії слов'янської філології з докторатом в університеті ім. Карла Франца в Ґрацу в 1948 році. Під час першої большевицької окупації Галичини вчив математики і української мови в семирічній школі в м. Лешневі. По приїзді до Америки в 1949 році заробляв на життя і утримання родини професійною працею до 1954 року. Відтак працював в українській школі в Філядельфії, учив латини в американській середній школі, в 1956 році став інструктором слов'янських мов у Пенсильванійському університеті, в 1959 році отримав місце професора асистента (доцента) в стейтовому університеті в місті Айова, звідки переїхав до Пітсбурзького університету в 1960 році. Тут два роки виконував обов'язки керівника слов'янського відділу, впровадив аспірантську магістерську програму, а згодом і докторську. В 1962 році підвищено його до рангу надзвичайного професора, а в 1965 році — до рангу дійсного професора. Впродовж 25-річної праці в американських університетах викладав 29 різних курсів (13 нижчих і 16 аспірантських) із слов'янської філології, впілітаючи в них характеристику української мови. В Пітсбурзькому університеті керував маґістерськими працями і докторськими дисертаціями, впровадив курси української мови і викладав курс української літератури англійською мовою. Був членом сенату, дорадником студентів, членом різних комітетів, студійних і адміністраційних. Вийшов на пенсію в 1981 році.

Д-р В. Ящун є автором двох чужомовних педагогічних книг і шістьох українських науково-дослідних монографій: „Релігійне й морально-етичне обличчя Тараса Шевченка" (1959), „Опис мови документів судової розправи Ґедеона Балабана" (1961), „Фонетичні, морфологічні і лексичні особливості говірки с. Шнирів" (1964), „Слово і назва 'Броди' " (1965), „Говір Брідщини" (1973), „Англіцизми в сучасній українській літературній мові" (1983). Він є автором понад 30 науково-дослідних статтей. Його праці друковані переважно в наукових збірниках НТШ, УВАН, УВУ, УКУ, деякі в „Слові на сторожі", в „Дзвонах", в „Світильнику істини" і в „Свободі". Багато рецензій поміщено в „Slavic and East European Journal". Він також є автором трьох збірок поезій: „Дійсне і мрійне" (1981), „З нив і доріг життя" (1986) і „Світла і тіні" (вийде в 1988 році).

Д-р В. Ящун виступав з доповідями на конвенціях американських професійних товариств (1962, 1963, 1966, 1979), його доповіді прочитано на ювілейному конгресі НТШ в Ню Йорку (1975, 1976). Для української громади Пітсбурґу дав кільканалцять науково-популярних доповідей: „Т. Шевченко", „Перше листопада", „Акти 22 Січня", „Доля билин Київської Русі", „Українська культура", „Ліквідація Української Католицької Церкви в 1946 році" і ін. В 1976 році зорганізував в університеті двомісячну виставку творів Івана Франка з його портретом і англійським перекладом багатьох промовистих уривків його поезій та влаштував симпозіюм. Деякі його доповіді і поезії передавала українська радіопрограма інж. Михайла Комічака.

У своєму виступі д-р Ящун подякував управі УТТ за признання йому вшанування „Українця року" та зробив доповідь про „Основні корені української культурної спадщини". Цими коренями є: історична традиція Київської Руси-України, 1000-літня традиція її християнства, рідна мова і ідеал незалежної української держави. В доповіді підкреслено російщення цих коренів царською і сучасною, комуністичною Росією. Присутні нагородили промовця вставанням з місць і бурною овацією та проспівали йому „Многая літа".

Після доповіді вручено 500-долярові стипендії дев'ятьом студентам із 16-ох надісланих у жовтні аплікацій. Осипові Теплому — нагороду за статтю „Горбачов і його пляни зустрічі з Папою Іваном Павлом ІІ" в англійській газеті The Valley Independent та нагороджено працю 25-ох членів Комітету побудови „Дому гербу митрополита Андрея Шептицького" для сенйорів при українській католицькій церкві св. Юра в Північному Пітсбурґі. Молитвою, що її провів о. декан Михайло Польовий, закінчено імпрезову програму, після чого гості танцювали при добірній музиці до 12 год. ночі.

Різноманітна, багата і добре зорганізована програма цього вечора дала усім присутнім користь і вдоволення та залишила гарний спомин.

Мґр Марта Пісецька-Фарлі
членка і представниця УТТ

Відзначили річницю Базару

Заходом комбатантських організацій нюаркської округи, в неділю, 8-го листопада ц.р., українська громада вшанувала пам'ять поляглих воїнів Другого зимового походу — пам'ять героїв-лицарів, розстріляних чекістами під Базаром 21-го листопада 1921 року. Відслужено Панахиди в місцевих українських церквах з участю громадських та комбатантських організацій з прапорами: СУА, ООЧСУ, ОбВУА, Т-УПА, О-УПА, І Д УНА, 2Д УНА.

Вечором того ж дня в Українському Народному Домі відзначено річницю геройського чину під Базаром святочною програмою, присвяченою поляглим воїнам Другого зимового походу, які 66 років тому звели останній бій з московсько-большевицькими наїзниками у боротьбі за право бути господарем на своїй рідній прадідівській землі. Доповідь виголосив ред. Ярослав Гайвас, пов'язуючи всі аспекти української визвольної боротьби аж посьогодні, в якій так легально з'ясував становище та обставини в той час на Україні, що й привело до трагедії під Базаром. Кожне слово, кожна теза мала своє місце, своє історичне значення в ході того-часних подій, зусиль і жертв.

Другий зимовий похід складався з колишніх вояків армії УНР, інтернованих в польських таборах і їхнім легендарним командиром став ген. Юрко Тютюнник. В той час в Україні підготовлявся повстання, котре очолював поет Григорій Чупринка і командир Андрух. Головним завданням було спільними силами, спільно з українським народом відновити боротьбу за незалежність. Однаке так не сталося. Большевики викрили повстанський рух, розстріляли провід „повстанкому" ще перед тим, як Другий зимовий похід почався. Переслідувані польською армією на Волині, перейшли кордон і трьома колонами просувалися в сторону Києва. Кривавими боями, неодягнені, голодні й напівбосі пробиваючись по снігу, по замерзлій землі українській, вони прирекли себе на смерть. Були готові вмерти в боях, щоб своєю смертю заманіфестувати перед ворогом невмирущість ідеї боротьби за визволення українського народу. Яка нація і який інший нарід може виставити таку галерію героїв, — героїв, що йдуть смерти добувати безсмертя нації? І от у тяжкому геройському бою біля села Малі Миньки, вистрілявши до останнього набоя, здались воро-гові. Їх, 359 героїв, поставили колом над викопаною могилою і обставили кулеметами. Запропонували видати старшин і перейти на службу Москві. Але ні один не зголосився, ні один з них не заплямував чести українського вояка! Московський стріл під Базаром зродив велетнів новітньої епохи. Ввесь український народ неначе могутній титан став до боротьби з жорстоким ворогом, який безпощадно нищить все що українське, плюндрує наші надбання, потоптав наші святощі великого минулого. Геройська смерть під Базаром не пішла надармо: естафету дальшої боротьби перебрали Українська Військова Організація, Організація Українських Націоналістів, Карпатська Січ, Дружини Українських Націоналістів, Українська Повстанська Армія, Дивізія „Галичина" та інші збройні формації Другої світової війни, які мають спільне завдання, одну мету — вирвати з кігтів червоного Джингіс-Хана український народ, котрий посьогодні спливає кров'ю кращих своїх синів і дочок. Ні тортури, розстріли чи заслання не в силі спинити тих новітніх велетнів, що кидають виклик Москві — стусів, чорноволів, шухевичів, бо їх мільйони, бо це ввесь український народ! І цю естафету визвольної боротьби нестимуть до остаточної перемоги, до здобуття Української Самостійної Соборної Держави!

В мистецькій частині капеля бандуристів „Гомін" зі своїм добірним репертуаром звеличала святочний настрій. Бандура, це наш народний інструмент, це живий голос нашого минулого, наших славних перемог, наших сумних трагедій. Козацькі строї під звуки бандури змушують слухача линути думками в далеку минувщину... З черги виступив мішаний хор „Трембіта" під диригентурою проф. Р. Венке (форт. супровід М. Павловської), який виконав ряд пісень, збагативши програму пам'яті безсмертних. Помистецьки прочитала „Героям Базару" відома громадська діячка Іванна Коновів. Декорації сцени виконав Ф. Лупишин. Національним гимном „Ще не вмерла Україна" закінчено програму вечора.

Щука-Стриповий

КОНЦЕРТ КОЛЯДОК В БЛУМІНГДЕЙЛІ

Блумінгдейл, Ілл. Тут в суботу, 9-го січня 1988 року, в год. 7-ій вечора в авдиторії проф. Івана Трухдого, при 300 Іст Арми Трейл Рд., українська православна парафія влаштовує концерт колядок і щедрівок хорів „Байда", диригент Григорій Голик-Ґоєнко, церковний хор св. Андрія, диригент д-р Василь Трухлий.

Касетка

В. Мельничина

Франкфорт, Кентакі. — Тут появилася нова касетка оперних арій і українських пісень відомого із своїх виступів на Союзівці співака — тенора Василя Мельничина. Цю новонаграну магнітофонну стрічку можна набути в українських крамницях або пишучи на адресу: Vasyl Melnychyn, 703 Raven Crest, Frankfort, Ky. Ціна разом з пересилкою виносить 8 дол.

В. Мельничин в одній з оперних ролей.

КОЛИШНЯ ПЕРША ЛЕЙДІ ЗСА Бетті Форд знову опинилася в лікарні. Офіційні речники заявили, що Б. Форд, яка минулого місяця успішно перейшла серцеву операцію „почувається досить добре" і вже може сидіти. Її секретарка Пенні Сиркл сказала, що Б. Форд залишиться в лікарні ще на кілька днів для дальшого нагляду.

ДЕПАРТАМЕНТ ЮСТИЦІЇ через своїх речників оприлюднив згоду фабрикантів, які продукують три-колесники для будь-якого терену, більше їх не продавати тому, що за останніх п'ять років вони були спричинниками 900 смертних випадків. Крім того, вони також погодилися поінформувати теперішніх власників про всі небезпеки, пов'язані з цими мотоциклями.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ КОМАНДАНТ військових відділів поінформував, щок його відділи перейдуть тепер кращий вишкіл для боротьби з палестинськими протестантами, як також дістануть краще вивінування. Як відомо, в останніх днях в Ізраїлі у вуличних заворушеннях було вбито 21 палестинець.

Спом'янули В. Калин-Магмет

Важко нам зрозуміти поетову настанову, мовляв, „життя тут — квіт, що впаде в забуття; лиш смерть — початок вічного буття". На цю складну тему не дискутуватимемо з Іринеєм Вересом. Дискутувати з ним могли б такі, як св. Ґенезій, патрон-покровитель акторів світу, він бо відважно йшов на смерть. Ми, сірі істоти світу цього лише знаємо добре, що собою являє розлука і що вона легко не проходить, а залишає біль і печаль. Ми вже не з однією товаришкою, не з одним товаришем розлучились, прощаючи та виряджаючи їх у далеку дорогу. Театральна родина помітно маліє.

Знана акторка Марійка Лисяк вирішила спом'янути з гуртом філядельфійських акторів і діячів театру свою подругу з юних літ, сл. п. Валю Калин-Магмет у сороковий день її смерти.

14-го грудня м. р., в 9-ій год. вранці заупокійну Богослужбу з Панахидою відслужив о. митрат Зенон Злочовський, парох церкви св. архистр. Михаїла у Філядельфії. Співав невеликий мішаний хор, створений із акторів при допомозі д-ра Юліяна Колтуна, який заступає дяка цієї церкви.

Смачний сніданок теж приготовила Марійка Лисяк при допомозі Юлі Шашаровської та Євгенії Колтун, голови Сестрицтва св. Анни при Михайлівській парафії.

Про сл. п. Валю Калин-Магмет згадав теплим словом Ярослав Пінот-Рудакевич. „Спогад про Тернопіль" прочитав автор вірша Ярослав Климовський. У Тернополі покійна провела свої дитячі та юні роки. Між іншим, цей спогад вона читала на з'їзді тернополян, після чого була помітно зворушена, пригадавши собі минулі роки.

І ще раз ми прослезились, бо Валя, яку ми так любили, покинула нас навіки.

Я. Дмитрів

„Над Вифлиємом..."

(Закінчення зі стор. 1)

Радуйтеся, народився Універсальний лікар Вселенної на нашій ряснобагатій плянеті Землі, Який не тільки одразу виліковував Духом Святим найжахливіші хвороби, як проказа та різні каліцтва людей і сліпих від народження, які одразу ставали зрячими, але Він воскрешав і мертвих. І немає релігії чи віри на світі, яка могла б дорівнюватися до християнства. Бо ніхто і ніколи не творив таких Божих чуд на нашій рясно-багатій плянеті Землі, як творив Ісус Христос, бо Він Єдиний Богочоловік, Який, як Син Божий „від Отця народився поперед всіх віків". Але: „Задля нашого спасіння прийшов з Небес і втілився від Духа Святого і Марії Діви і став Чоловіком" („Вірую").

Радуйтеся, народився Вселенський Учитель і Спаситель людства, Який не тільки дарував Свою Святу Євангелію в абсолютній Божій любові і мудрості, вірі і волі для преображування у Господній благодаті і спасіння людства, але Він Сам навчив апостолів і всіх Своїх учнів творити Божі чуда. І ці Божі Дари Він передав для всіх віруючих поколінь, незалежно від народности, місця і часу, які були поширені у християнській Україні, якими особливо славилися Святі Отці і Матері по манастирях. А Києво-Печерська Лавра дарувала християнській Україні 118 святих.

Радуйтеся, народився Вселенський Архиєрей Ісус Христос, Який через Своїх апостолів і пророків, святих отців і матерів, тисячі душпастирів і мільйони віруючих докликав для спасіння людства Свою Святу Християнську Церкву, в якій Універсальний християнський світогляд об'єднує всі правдиві науки і діяння під проводом Христової віри для збагачення абсолютної всесвітньої закономірности поширення, збагачення і покращення Вселенського Еволюційного розвитку, в якому означена і головна мета для вічного Благословенного життя людства.

Радуйтеся, народився Син Людський — Богочоловік, Який заповів Правдивий Божий Суд, що кожна душа відповідає, а також і її нарід, — за свої добрі чи лихі вчинки. Бо кожна душа, де б вона не знаходилася, при яких би трудних умовах не жила, — але вона має самоґерственно боротися за волелюбність і рівноправність, як окремих душ, так і всіх народів, незалежно від умов, місця і часу.

Люди не пристосовуються до умов і обставин, як рослини і тварини, бо людям Бог дарував вічну Божу душу і розум, свобідну волю і найдосконаліше тіло, при допомозі яких люди мають збагнути всеселські Божі закони еволюційного розвитку і працювати за ними.

І „Коли прийде Син Людський у Славі Своїй і всі янголи з Ним, тоді Він засяде на Престолі Слави Своєї. І перед Ним усі народи зберуться". І Він правединих, як овець, відділить праворуч Себе і скаже їм: „Прийдіть Благословенні Мого Отця, посядьте Царство, уготоване вам од закладин світу". „Тоді скаже й тим, хто ліворуч: „Ідіть ви від Мене, прокляті, у вічний огонь, що дияволові та його посланцям приготовано" (Матвій, 25, 31-34).

І хоч наш щирий і волелюбний нарід уже дуже багато перетерпів од лукавих посланців диявола, але за витривалість у християнській вірі, у день Свого народження Христос благословляє і кличе до рішучої боротьби і перемоги наш український християнський нарід, як місійний нарід серед поневолених народів і націй. Христос заповів: „Будьте відважні: Я світ переміг" (Іван, 16, 33).

Адже з Божого Благословення у Києві благовістив св. Апостол Андрій Первозванний — основоположник Христової Церкви в Україні. А тому й Свята наша УАПЦ (С) є Апостольською, яка повинна і буде мати свого Патріярха.

І в Києві, святий рівноапостольний князь Володимир охрестив наш український нарід у православній вірі, у Дніпрі-Славуті, 988 Християнського року. І нині наш український нарід готується до відзначення Тисячоліття Християнської України, що ми урочисто святкуємо у святому 1988 році Божому.

І в Києві — місті премудрости Божої — в Катедрі Святої Софії, на першому соборі, Божі угодники під Первоієрархічним проводом святого православного просвітителя священномученика Митрополита Києва і всієї України Блаженного Василя Липківського, відродили Українську Автокефальну Православну Церкву Всенародної Соборноправности 1921 року Божого, яку ми нині ісповідуємо.

І в цей день Вселенської Радости — народження Спасителя Світу Ісуса Христа, і ми, українці-християни, радуємося і славимо Тебе, Сину Божий, своїми щирими молитвами і доброгчинними ділами, бо тільки Твоя правдива дорога для перемоги, улюблений Спасителю наш, бо Ти добрий і Чоловіколюбець. Амінь.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!
СЛАВИМО ЙОГО!

† Петро, Архиєпископ Січеславський
† Йосиф, Єпископ Лубенський

Дано на Різдво Христове,
25 грудня, 1987 р. Божого,
при парафії Святого Володимира, Форт Вейн,
Індіяна, ЗСА.

У ЧИКАГО СУДДЯ федерального обласного суду Чарлс Норгл, засудив на довгі роки ув'язнення п'ятьох членів одного з найбільш жорстоких вуличних „Ґенґів" у ЗСА, за те, що в змові з Лівією та за суму 2,5 міл. дол. мали переводити терористичні дії в Америці. Джеф Форт, провідник „ґенґу", дістав 80 років тюрми і 255,000 дол. кари. Проголошуючи покарання суддя Норгл сказав: „ціллю цього присуду не є ув'язнити тебе на дожиттєво, але дати приклад для інших".

У ВАШІНҐТОНІ УРЯДОВІ чинники повідомили, що два китайські дипломати, є запідозрені в шпигунській діяльності. Китайська амбасада відмовилась від коментарів, але ідентифікувала їх як Гоу Дешенг, асистент військового аташе, і Жанг Вейчу, консул в Чикаго, та заявила, що обидва від'їжджають з огляду на закінчення їхнього службового терміну в ЗСА.

У глибокому смутку ділимося сумною вісткою з Членством ОбВУА, що 23-го грудня 1987 р. відійшов у Вічність на 91-му році життя

бл. п.

ОМЕЛЯН КЛОС

учасник Визвольних Змагань у рядах УГА.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 29-го грудня 1987 р.

Вельмишановній Родині глибокі співчуття від

Об'єднання був. Вояків Української Армії — Відділ у Філядельфії

Ділимось болючою вісткою, що дня 20-го грудня 1987 р. по тяжкій недузі на 73-му році життя відійшла у Вічність

бл. п.

ЮЛІЯ СКІРКА

народжена біля Перемишля

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Залишила у глибокому смутку:
сестру — ОЛЬГУ ГОРАЛЕВСЬКУ з чоловіком СТЕПАНОМ
сестричку — НАТАЛКУ ЗАВАДОВИЧ з чоловіком РОМАНОМ і донею РУСЛАНОЮ
сестрінка — ТАРАСА ГОРАЛЕВСЬКОГО з дружиною та дітьми
сестру — ЕМІЛІЮ БУДНИК з чоловіком ПЕТРОМ
сина — БОГДАНА БУДНИК з дружиною та дітьми
сестру — СТЕПАНІЮ КОВАЛЬ зі синами та дітьми, які живуть в Україні

Із смутком повідомляємо Товаришів, Приятелів та Членів Академічного Товариства „Січ" у Відні, що 29-го грудня 1987 р., несподівано відійшов у Вічність в своєму домі у Мельборні, Австралія

бл. п.

РОМАН МИРОСЛАВ ФЕДЕВИЧ

дипл. інж. хемії, родом з Перемишля, кол. член Академічного т-ва „Січ" у Відні.

В Австралії вложив велику працю в розбудову українського шкільництва, якому служив до останньої хвилини свого життя.

Вельмишановній Дружині Пані Вірі і Дочці Пані Дарі складаємо щирі співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ТОВАРИШІ

Висловлюємо наші щирі співчуття з приводу несподіваної смерти 21-го грудня 1987 р.

Улюбленого СИНА

бл. п.

Бориса Ігоря Андріяна ОЛЬШАНІВСЬКОГО

Вельмишановній Дорогій

БОЖЕНІ ОЛЬШАНІВСЬКІЙ,

голові Екзекутиви Американців в Обороні Людських Прав в Україні,

сестрам — УЛІТІ А ДОРІ
бабці — НАТАЛІЇ ПАВЛИШИН
теті — РОКСОЛЯНІ ПІЛІЦНСЬКІЙ з її чоловіком ЮРІЄМ
кузинам — АНДРІЄВІ, ОРЕСТОВІ і МАРКОВІ

Замість квітів складаємо пожертви у сайту пам'ять БОРИСА ОЛЬШАНІВСЬКОГО на допомогу політичним в'язням в Україні.

Мужі Довір'я і Члени Екзекутиви АОЛПУ

ЛІТАК ЛІНІЇ „ІСТЕРН Ейрлайнс" з сотнею пасажирів та п'ятьма членами залоги переломився надвоє при досить різкому приземленні в неділю, 27-го грудня ц.р. на летовищі біля місцевості Пенсакола на Фльориді. Літак переломився у хвостовій частині й на велике й приємне здивування тільки троє осіб були легко поранені, не зважаючи на те, що літак майже 7,000 стіп тягнув відламану частину по відлетній дорозі. Причини цієї аварії ще не установлено.

У КАЛІФОРНІЇ В МІСЦЕВОСТІ Сан Хозе міські власті з початком наступного року примінюють цікаве застосування покарання для п'яних водіїв авт. Водії, затримані за підозріння п'янства, будуть змушені покрити кошти, пов'язані з витратою поліційного часу і людей, навіть тоді коли їх буде звільнено. Результати в інших місцевостях Каліфорнії були тим, що спонукало місцеву владу Сан Хозе випробувати цей новий плян.

„Молімось..."

(Закінчення зі стор. 1)

зберігати наших дітей і молодь перед темрявою безбожництва та новітніми іродами, які своїм баламутством хочуть відірвати їх від рідних батьків, від рідного народу і його культури.

Нехай же Народжений у вертепі і положений в яслах Христос-Дитятко поблагословить всі наші зусилля в нашій релігійно-громадській праці, щоб вона єднала нас релігійно і національно.

З такими думками й побажаннями, ми сердечно вітаємо вас з великим Святом Різдва Христового.

Новий Рік 1988 проголошуємо Святим Роком, якого Господь Бог дав нам для скріплення нашої Віри в Бога та віри в невмирущість українського народу.

Нехай чудодійний вплив Різдва Христового освітить і зогріє душі українського народу, щоб він об'єднався довкола ясел у вертепі, і наблизився якнайбільше до Бога, Який Єдиний може дати йому той мир, той спокій, що його благовістили Ангели в святу Різдвяну Ніч, коли співали:

„Слава Богу на висоті, і на землі мир, людям доброї волі". (Лк. 2:15-22).

Бажаємо всім щастя, здоров'я, Різдвяної радости та щасливого 1988 Ювілейного Року.

Василій, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади
Іван, Єпископ Едмонтону і Західньої Епархії

Різдво Христове 1988 р. Б.
Митрополича Катедра Пресв. Тройці
Вінніпег, Ман.

ДАТОК ДЛЯ КОМІСІЇ ПРОСЛІДЖЕННЯ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ

Як відомо, конґресова Комісія для прослідження причин і наслідків Великого голоду в Україні в 1932-33 роках закінчує свою працю і в 1988 році опублікує свій рапорт. Але на це потрібно додаткових фондів. УНСоюз відаспитував на закінчення праці комісії 10,000 дол. і звертається до всіх своїх Відділів, членів і громадян доброї волі помогти комісії завершити свою працю. Датки можна відтягати від податку.

Я, ...
адреса ...
...
В прилозі посилаю чек на суму $ ...
як даток, щоб комісія могла закінчити свою працю прослідженъ Великого голоду в Україні.
Дата ...
Підпис ...
Слати до:
Commission on the Ukraine Famine
1111 20th Street, N.W., Suite 537, Washington, D.C. 20579

ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ Т. ОСЬМАЧКИ

У суботу, 7-го листопада м.р., в залі Культурного центру св. Софії у Вашингтоні відбувся літературний вечір з нагоди 25-річчя з дня смерти видатного українського поета і прозаїка Тодося Осьмачки. Вечір влаштовано заходами Вашінгтонської групи УВАН у ЗСА та об'єднання українських письменників „Слово".

Першим у програмі вечора виступив проф. Григорій О. Костюк. У своїй доповіді він накреслив найважливіші етапи життя і творчости Тодося Осьмачки: дитинство, освіту, службу в царській армії під час Першої світової війни, перші вірші молодого поета — „Думи солдата", антивоєнний твір, за який Осьмачка ледве не поплатився життям. Від військового суду поета врятувала революція в березні 1917 року. Проф. Костюк сказав, що все написане Осьмачкою до революції, поет знищив. Після революції він прийшов з рідного села Куцівки, що на Черкащині, до Києва, вступив на навчання в ІНО і після закінчення вищої освіти працював в одній із середніх шкіл Києва вчителем. Перша збірка поезій Осьмачки „Круча", видана 1922 року, звернула увагу критики на 27-літнього поета, а після наступної збірки „Скитські вогні" (1925 р.) акад. С. Єфремов високо відзначив у своїй „Історії українського письменства" самобутній, органічний талант Осьмачки. Коли вийшла друком третя й остання на Україні за совєтської влади збірка Осьмачки „Клекіт", — сказав проф. Григорій Костюк, — то більшість сучасників не розуміла апокаліптичних, похмурих картин і образів у поезіях Осьмачки. Тоді, в умовах порівняного добробуту і спокою НЕПівських часів, незрозумілим було, звідки поет бере такі страшні картини, зокрема з життя українського села. Незабаром події на Україні — хвиля безоглядної і жорстокої колективізації та розкуркулення, штучний голод і масовий терор комуністичного окупаційного режиму — наочно довели пророчий поетичний хист Осьмачки. Будучи далеким за своєю вдачею від політики, Осьмачка мислив і бачив світ у поетичних образах, і ця його уява виявилася пророчою, а сумніви його критиків лише підтвердили в обличчі дійсности їхню політичну короткозорість, — зазначив проф. Г. Костюк.

З Осьмачкою проф. Костюк особисто познайомився вже на еміграції і від того часу їх єднали роки дружби до самої смерти поета 7-го вересня 1962 року. Про цей період життя і творчости поета проф. Г. Костюк подав багато цікавого, особливо зупиняючись на творчій продуктивности Осьмачки під час його перебування в Галичині, Німеччині та ЗСА. За цей час Осьмачка видав збірки поезій „Сучасникам", „Китиці часу", „З-під світу", поему „Поет", монументальний переклад трагедій Шекспіра „Макбет" і „Генрі IV" та три повісті — „Старший боярин", „Плян до двору" і „Ротонда душогубців". Крім того Осьмачка залишив багато статтей на теми літератури, надрукованих у різних журналах і газетах. На закінчення своєї доповіді проф. Костюк сказав, що поема Осьмачки „Поет" ще й донині залишається одним з найбільших творів, ще й досі належно не досліджених в українській літературі.

Літературознавець і критик проф. Петро В. Одарченко поділився з присутніми своїми спогадами про особисте знайомство з Тодосем Осьмачкою. Період знайомства і ділових та особистих взаємин з Осьмачкою, — сказав проф. П. Одарченко, — почався 1944 року у Відні і закінчився 1952 року, коли проф. Одарченко виїхав з Ню Йорку на працю до Вашінгтону. У Ню Йорку в липні 1951 року Осьмачка разом з П. Одарченком працювали прибиральниками на залізничній станції Пенсильванія — мили підлогу від півночі до восьмої години ранку, що було справді каторжною працею.

Проф. П. Одарченко прочитав уривки з кількох листів Осьмачки, в яких він висловлював гіркі думки про свою стражденну долю і про творчість взагалі, повні відчаю й зневіри та турбот про хліб насущний. В одному з листів, посланому з Брехтесгадену, Осьмачка писав: „Тут мене за дурника мають і поводяться гірше як з тутешніми 'писателями'... І тут, скільки б я не сидів, то не напишу нічого., таке мені все осоружне...". А в іншому листі Осьмачка писав: „Знайте, що я шукаю праці. А через те, що я не належу ні до цезарів, ні до інших великих людей, то моя одна турбота виганяє з голови і серця всі інші інтереси разом з уявними фантомами. А тому, мені здається, що я втратив навіки спроможність інтересуватися поезією, як творчою стихією власного духу... Я спробував усяких праць до найтяжчих, які людина може робити. Але всі вони робили і може вже назавжди зробили мене нерухомою колодою духовною". Тільки 1957 року з ініціятиви Юрія Стефаника створено „Фонд Т. Осьмачки" для надання щомісячної допомоги письменникові, щоб уможливити йому спокійну творчу працю. Свою доповідь проф. П. Одарченко закінчив словами покійного Юрія Стефаника: „Осьмачка був у відношенні до нас ніби величезний кактус: з масою колючок, але й з божественним червоним квітом, що горів нам і, я певний, горітиме непогасним вогнем прийдешнім поколінням українського народу".

Володимир Біляїв поділився спогадами про своє знайомство з Осьмачкою у Філядельфії 1960 року та про цікаві розмови з ним, в яких Осьмачка висловлював особисті погляди на літературу, а зокрема на поезію. „Світ був би страшенно бідний без літератури, — сказав він в одній із розмов. — Минуле, сучасне, майбутнє — все це уподібнилося б суцільній пустелі безводній. Все б було в ній — житло, споруди, шляхи... і сила-силенна спраглого люду. Література — життєдайна вода на цій планеті, а поезія — її найб'ючкіше джерело. І людина вічно шукатиме в поезії того, чого вона не має і ніколи не матиме на землі. І в цьому запевнення вічности поезії як вінця людської творчости". В. Біляїв також розповів про влаштований у Філядельфії місцевим українським Літературним клюбом авторський вечір Т. Осьмачки. В. Біляїв сказав, що короною вечора був виступ самого поета: „Осьмачка стояв на сцені — ставний і стрункий — і речитативом читав свою „Думу про Зінька Самгородського". Того вечора, можливо через легку перестуду, його чистий голос звучав трохи хрипкувато і тому ще більше нагадував голос старого кобзаря чи лірника. Слухати Осьмачку — це значить зрозуміти, що поезію завжди треба читати вголос а не очима. І присутні напевно це зрозуміли. Якусь мить після того як він замовк і мовчазно вклонився, присутні на вечорі сиділи як зачаровані, а в декого на очах були сльози".

На закінчення своїх спогадів В. Біляїв зазначив, що недавно в „Літературній Україні" були надруковані щоденникові записи Павла Тичини з 1922 року, в яких він пише про Осьмачку. Хоча П. Тичина критикує Осьмачку, проте він посередньо визнає, як виходить із записів, що Осьмачка — геніяльний поет. Це на думку доповідача, не може не викликати на Україні серед людей, які цікавляться поезією, зацікавлення долею і творами поета, що його комуністичний режим заховав ось уже від трьох поколінь.

На закінчення вечора, через відсутність Миколи Францженка, який мав на ньому читати твори Осьмачки, Володимир Біляїв прочитав „Вступ" і „Доспів" з поеми Тодося Осьмачки „Поет".

Треба зазначити, що через тиждень, 14-го листопада, Український відділ „Голосу Америки" передав на Україну спеціяльну 25-хвилинну програму, присвячену життєвому і творчому шляхові видатного українського поета XX століття Тодося Осьмачки. Вірші поета на програмі читали Микола Француженко, Віктор Кулій і Авя Дидик.

Мир. В-б

МІНІСТЕР ЮСТИЦІЇ Арґентини Енріке Пайхао видав розпорядження про позбавлення Йозефа Швамберґера арґентинського громадянства за приховання фактів своєї біографії під час в'їзду в країну. Уряд Західньої Німеччини добивається видачі Швамберґера, який займав під час Другої світової війни пости коменданта двох концентраційних таборів. Й. Швамберґера обвинувачують у вбивстві понад 1,000 осіб, переважно жидів, і в присвоєнні цінних речей, що належали їм. За словами арґентинського міністра, процес депортації фашистського злочинця не займе багато часу.

ЯК ПОВІДОМИВ ЗАХІДНІХ журналістів редактор напівлеґального бюлетеня „Експрес-хроніка", який виходить в СССР, Александер Подрабінек, 53-річний фізик Лев Убожко був раптом заарештований 2?-го грудня і доставлений у московську психіятричну лікарню. Збадавши Л. Убожка, лікарі прийшли до висновку, що той не потребує ніякого лікування. Тоді заарештованого привели у відділ міліції, а потім відправили в Челябінську психіятричну лікарню, де він колись провів довгі роки. Повідомлення А. Подрабінека було підтверджено іншим правозахисником Валерієм Сендеровим. За його словами, Убожко був вперше заарештований у 1970 році і засуджений на три роки таборів „за наклеп на совєтський лад". На третьому році ув'язнення Убожка помістили у спеціяльну психіятричну лікарню, а відтак переводили з одної „психушки" до іншої. Ні Подрабінек, ні Сендеров не змогли сказати, що стало причиною арешту Убожка цього разу.

ІТАЛІЙСЬКІ ВЛАСТІ повідомили про арешт групи керівників злочинних організацій, що зібралися на таємну „зустріч на вершинах" в місті Пелляро на березі Мессінської протоки. Понад 300 карабінерів оточили місце зустрічі і запропонували „батькам мафії" здатися.

АНГЛІЙСЬКИЙ УРЯД вслід за американським різко осудив совєтську агресію проти Афганістану і закликав до негайного виведення всіх окупаційних військ без будь-яких попередніх умов. Міністер закордонних справ Великобританії сер Джеффрі Гов заявив, що Москва насправді пропонує не національне примирення в Афганістані, але односторонню капітуляцію. „Ми дуже багато чули про бажання совєтського уряду вивести війська, — сказав Дж. Гов. — У Москві люблять говорити про бажання залікувати кровоточиву рану, однак слова і діла явно не співпадають". Лондонська „Таймс" надрукувала передову статтю під заголовком „Рана все ще кровоточить". У листі, надрукованому в тій же газеті, совєтський амбасадор у Лондоні Леонід Замятін повторив совєтські пропаґандивні твердження про те, що війна в Афганістані продовжується лише тому, що західні країни їдалі забезпечують партизанів зброєю. Замятін згадав зокрема американські зенітні ракети „Стінґер" і англійські „Бловпайп".

ЛІДЕРИ ШЕСТИ КРАЇН басейну Перської затоки завершили чотириденну зустріч на вершинах і в заключному комунікаті осудили Іран за його агресію проти Кувайту і Савдійської Арабії. Учасники зустрічі заявили, що вони підтримують ідею створення багатонаціональних військово-морських сил в Перській затоці для захисту свободи судноплавства.

АФГАНСЬКИЙ ДИКТАТОР Наджіб і його в'єтнамські колеґи видали після переговорів у Ганої спільний комунікат, в якому обіцяють докласти всіх зусиль для припинення війни в Афганістані і Камбоджі. Комунікат осуджує „імперіялізм і реакційні сили", які не дають можливості мирно вирішити афганську і камбоджійську справи. Комунікат прославляє „мирну ініціятиву" В'єтнаму в Південно-Східній Азії і „мирну ініціятиву" Наджіба в Афганістані.

ЧЛЕН ПОЛІТБЮРА ЦК КПСС, голова КҐБ СССР Віктор Чебріков відвідав столицю Ляосу В'єнтян „з робочою візитою". До приїзду в Ляос В. Чебріков побував у В'єтнамі. У В'єнтяні Чебрікова прийняв прем'єр-міністер Ляосу Кейсон Фомвіхван. В комунікаті говориться, що сторони обговорили деталі американсько-совєтського договору про ліквідацію ракет.